

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Leo Poulsen

RODMUNDUR NIELSEN

Fartelefonin er heilt greitt eitt vælsignilsí

RODMUNDUR NIELSEN VAR FYRSTI EYKALIMUR Á LISTANUM HJÁ FÓLKAFLOKKINUM. HONUM DÁMAR VÆL EITT FESKT LAMBSTJÓGV, MEN HEVUR IKKI BINDINDI AT HYGGJA EFTIR FILMUM Í SJÓNVARPINUM

Hví valdi tú at fara upp í politikkk?

Áhugin byrjaði, tá eg var í kommunalpolitikki, og tað er væl áhugin fyri at kunna gera ein mun fyri tí, eg brenni fyri. Og eg havi altíð brent fyri tí samfelagi, eg livi í, og kann eg hava eina ávirkan á tað, so ger tað mun.

Hvørji eru tíni hjartamál?

Tað er serliga tað vinnupolitiska, sum hevur mín áhuga, men eisini ítrótturin. Serliga, at tað sjálvbodna arbeiðið trívist í samfelagnum, men at vinnulívið hevur tað gott og trívist og kan skapa fleiri arbeiðspláss, liggur fremst.

Hvussu ber til at samansjóva tingarbeiðið við borgarliga starvið?

Tað er ikki so trupult, tá man er harri í egnum húsi. Dagarnir kunnu gerast drúgvir, tá tingarbeiði er, men í mínum føri ber tað væl til.

Áttu løgtingslimir at havt ein skrivara at hjálpt sær í tingarbeiðinum?

Ja, tað hevði so ikki verið verri. Nú hava vit ein skrivara til átta tinglimir, og tað hevði verið tað optimala at havt ein hvør, fyri at gjørt tingarbeiðið upp aftur betri. Men eg kann saktans liva við skipanini, sum er.

Hvørjum hyggur tú at í sjónvarpinum?

Mær dámar væl at hyggja eftir føroyskum sendingum, og mær dámar væl at hyggja at sendingum frá grannalondunum, og samanbera mentanina. Eg havi ikki serliga góð bindindi at sita og hyggja at filmum, men sendingar um tað, ið rørist í okkara grannalondum, hevur mín áhuga.

Hvørjum tónleiki lurtar tú eftir?

Nú havi eg ikki nakað serligt tónleikaoyra sjálvur, haldi eg, men eg kann lurta eftir øllum, frá einari grøv yvir í hina. Mær dámar væl popptónleik av ymiskum slag, og havi ikki bundi meg at nakrari serligari genru.

Hevur tú áhuga fyri ítrótti?

Ja, tað havi eg. Eg havi ongantið dult fyri, at mín áhugi liggur í teimum ítróttagreinum, sum vit hava í mínum nærøki. Kappróður, fótboldur, hondbóltur og fimleikur er nakað, sum eg havi áhuga í. Børnini ganga til ítrótt, tá kemur áhugin av sær sjálvum, so tað fyllir nógv í okkara samfelag.

Hvør er tín lívrættur?

Mær dámar væl føroyskan mat. Ræst kjøt og aðrar føroyskar rættir, og eitt fekst lambstjógv er ikki at forsmáa.

Er fartelefonin eitt vælsignilsí ella eitt forbannilsí?

Heilt greitt eitt vælsignilsí. Eg eri sera forvitin, og lati onga samtalu fara afturvið, og fer nøkur tað, ringi eg upp aftur. So fyri meg er fartelefonin eitt vælsignisi, sum eg brúki frá tí eg vakni um morgunin, til eg sovni á kvøldi.

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

Hevur tú nakra søguliga fyrimynd?

Onga ítøkiliga, men fleiri. Politikarar, sum hava gingið á odda, og allar úr mínum egna flokki.

Hvør bók liggur á náttborðinum?

Har liggur sjáldan nøkur bók, men seinastu árin hava ligið lógaruppskot av ymiskum slag og løgtingsfíggarlógir. Tað er tað mesta seinastu árin.

Verður tú framvegis í politikki um 10 ár?

Tað tori eg ikki at siga nakað um í verandi støðu. Nú havi eg verið í kommunalpolitikki síðani 2000, og hvat framtíðin fer at bjóða veit eg ikki. Eg fari at taka tíðina sum kemur, og fari at vita, um vit kunnu fáa nakað burtur úr tí.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Hvar f er Jesus?

Jólini eru langt síðani komin og hava bitið seg fóst millum ælini og hvirlurnar og á glerinum. Tey, jólini, ælini eru alt árið, byrja fyrst í oktober. Tá brestur farskotið og kapprenningin byrjar. Ein kapprenning, sum fær maraton at líkjast einum spákingartúri hjá svøltandi pensionistum. Nú rennur annar hvør føroyingur maraton í øllum heimsins stórbýum. Men hvør einasti føroyingur er við í jólaerenningini, eisini øll tey, sum ikki orka. Jólaerenningin er so drúgv, so drúgv, at hon kann ikki mátast í kilometrum, men bara í døgum og vikum og mánaðum. Hon er bara fyri ironpeople, men kortini renna øll við. Renna, renna og renna.

Og fólk eru so sanniliga pøst, tá tey grulva á mál. Met verða tikin á hvørjum ári. Dýrari jólagávur, skreytiligari skreyt, fleiri, sum ikki eiga pengar at halda jól fyri í vælferðini, hóast tey hava tvær arbeiðaralønir um mánaðin, handilshillarnar bogna eina gjaldkortsbreidd afturatuttan at brotna, einglajóðið hækkar fyra desibel, og hvar fanin fleiv Jesus av?

Rennið, rennið, jólini nærkast enn. Gloymið, at lønin fór niður í oktober, og keypið dýrari gávur. Ynskið tykkum eitt stoppur ella renniskógvar í jólagávu, tí jólaliðið rennur skjótari næsta ár.

Hjálpið bankunum og takið pengar út hvønn dag.

Nú hevur kirkjan langt síðani rænt jólini. Áðrenn hon varð uppfunnin, fagnaðu tey ókristnu og aðrir gudar ljósinum, sum kom aftur, við einum rimmarballi, sum vardi í nakrar dagar. Tað gjørdur ballini fyrr í tíðini. Nú hevur eingin stundir longur at ballast meira enn sjei tímar um vikuna. Eingin veit longur, hvussu himmalskt heiðið tað er at javna. Jólini nærkast í hvørjum alt árið.

Men nú halda vit jól, tí Jesus varð føddur. Tað var so heppið,

at tað hendi júst á jolum, enntá mitt í einum manntali, sum kvinnurnar boykottaðu og gjørdur manngarð um boykottið. Tær fóru á soppin. Og Jesus taldi ikki við sum persónur 3.

Jólini eru langt síðani byrjað. J-dagur hevur verið og niðurteljingin byrjaði fyrst í oktober. Tá høvdu lýsingar um jólaborðhald longu leingi verið í bløðunum. Tað er hent at vera væl fyrireikað, so ikki alt skal gerast í síðstu løtu. So sum at keypa jólagávur. Eingin fer at keypa jólagávur jólaaftan, tá tað kann gerast alt árið.

Ljósið kemur á jolum, ljósið frá SEV. Gamla ljósið, sum er komið og farið síðani alheimurin varð uppfunnin, kemur eisini aftur, men tað er ikki sum at tendra eina kontakt. Tað er spariljós.

Nú sigur SEV, at vit skulu spara streym, so vit hava ráð til at gjalda prishækkingina, sum kemur, tí fólk spara streym. Setið ikki jólajósini á standby, slækkið tey heilt. Men takið nakrar myndir av teimum fyrst og festið tær í trøini og á vindskeiðirnar og í vindeyguni.

Jólagæsnar vita ikki, at teirra jóladagar eru taldir.

Og so knarra vit um, at jólaaftan er leygardagur og jóladagur sunnudagur. Arbeidsgevarajól.

Jólini eru yvirtikin og doypt og fermd. Gud ræður, hvar vit drekka okkum skít næsta jólaaftan.

Ársins kulinariska lágmark, jólaborðhaldið, hevur verið. Tað kemur so ikki frá sendistovu Guds, men úr einum øðrum suvereniteti, sum hjá nógvum er næst himmiríki, Danmark.

Har eru sild og dunna klassikarar. Og har mogga fólk burtur í slíkum starvsfólkahugna.

Rennið, rennið, rennið, jólini eru ikki komin enn, ikki heilt. Men, sum sagt, tey nærkast, visti onkur at siga.